

følger af den Stilling, hvori det har stillet sig ligeoverfor Rigsraadet; paa Grund deraf kan det ikke modtage et betinget Ja. Den ærede Premierminister har til en Forespørgsel, som blev antydet af den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Hammerich), yttret, at Ministeriet heller ikke kunde give noget bindende Løfte, og at Minister-Løfter altid vare usikre. Ja, netop derfor mener jeg ogsaa, at man ikke skal kræve noget Løfte af Ministeriet. Det, jeg mener, man kunde nøies med, var en Udtalelse af Hans Majestæt, med Ministeriets Underskrift, som bebudede, at der vilde blive forelagt det første ordentlige Rigsraad Forslag til Forandringer i de to Bestemmelser, som jeg her har omtalt: Nedsættelse af Valgretscensus og Forandring i § 45, saaledes at Forsamlingens Forslags- og Endringsret udvidedes. Jeg gjør mig nu det Spørgsmaal: vil det være ydmygende for Ministeriet at komme med en saadan Udtalelse? Det kan jeg ikke erkjende. Ministeriet maa dog indrømme, at disse Bestemmelser's Hensigtsmæssighed altid er tvivlsom, og at henslyde Lovens Afgjørelse til den Autoritet, som for Fremtiden bliver den lovlige for saadanne Ting's Afgjørelse, kan jeg slet ikke indsee, at der kan være noget Ydmygende i. I fald Rigsraadet havde Initiativet, saa behøvede man maaskee ikke et saadant Tilfagn, men Rigsraadet har ikke Initiativet. Den høitærede Premierminister har sagt paa et andet Sted, han har udtalt for Landstingets Udvalg — og Udvalget har i sin Betænkning gjentaget det — at det ikke vilde møde Modstand hos Regjeringen — det gjælder om § 45 — at faae Forslagsretten til Love, naar det maatte vise sig, at Rigsraadet vilde andrage derpaa; men deraf er kun et lille Skridt til strax at foreslaae Rigsraadet en Forandring deri. Rigsraadet repræsenterer jo ogsaa Holsteen, og den Grund mod Initiativet, der hentes fra de fire gamle Holsteenske Rigsraaders Mening, har overmaade lidt at betyde, thi de have ikke noget Mandat for Holsteens Bedkommende. Naar derimod Repræsentanter, der virkelig ere valgte af Holstenerne, komme sammen med os og see vor Maade at være og forhandle paa, lad dem saa af-

gjøre, om Initiativet er til Gavn eller til Skade. Fra den anden Side siger man, at et saadant kongeligt Løfte vilde være illusorisk, men det kan jeg dog ikke troe kan være Kongens Mening. Hvad er Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 andet end et kongeligt Tilfagn, og den er dog gaaet igjennem forskellige Ministeriers Hænder, de have alle anseet sig bundne ved den, og det Samme vil ethvert kommende Ministerium være ved et saadant kongeligt Løfte. Ja, det vil maaskee miste sin Gyldighed med Kongens Liv — det er muligt —, men for det Første var det jo vort Haab, at det snart skulde føre til et Resultat, og for det Andet vilde dog vist enhver af Hs. Majestæts Efterfølgere respectere et saadant Løfte. Der siges ogsaa, at Rigsraadet ikke vil gaae ind derpaa, men det kan jeg dog ikke troe. Hvad for det Første Forandringen i § 45 angaaer, da mener jeg, at det er saa indlysende, at Paragraphen ikke kan gjøre Fyldest som den er, at en Forandring deri ikke kan møde den ringeste Modstand. Derimod vil jeg ikke nægte, at jeg gjerne troer, det kan møde Modstand strax ved Institutionens Begyndelse at forandre den Valggrundvold, hvorpaa den staaer; thi den forrige Regjering har været meget heldig i at samle et Antal af de Mænd, der vare meest imod vor Udvikling, i det foreløbige Rigsraad, og disse Mænd gaae jo desværre over i det nye. Men jeg forlader mig alligevel paa den offentlige Menings Magt. Det er dog den, der til Syvende og Sidst seirer i alle Retninger, og den vil Rigsraadet ligesaafuldt være undergivet, som vi ere det, ja i endnu høiere Grad; Rigsraadet vil søle, at det mangler et folkeligt Præg. Man vil søle, at man behøver en bredere Grundvold at staae paa, for at have sin Selvstændighed ligeoverfor Regjeringen. Dette vil gjøre sig gjældende strax, og der er derfor ingen Tvivl om, at denne Sag, især naar den indbringes af Regjeringen, snart vil finde sin endelige Løsning. Men nu siger man: skeer det ikke, kunne vi ikke være tjente med, at Rigsraadet erholder en udvidet Myndighed. Ja, deri er jeg aldeles uenig med de ærede Herrer, thi jeg troer visstelig, at en god Repræsentation er en Gø-